

TRIBUNA

Per què no hem votat el pressupost del contraban legislatiu

JAUME BARTUMEU CASSANY, CONSELLER GENERAL I MEMBRE DEL CONSELL NACIONAL DE SOCIALDEMOCRÀCIA I PROGRÉS D'ANDORRA

En aquesta mateixa tribuna de l'edició del 17 de desembre del 2013 del BONDIA, després del debat al Consell General de la nostra esmena a la totalitat del pressupost per al 2014, ja escrivia que el seu projecte demostrava que el Govern està fora i lluny de la realitat que viuen milers de ciutadanes i ciutadans en el dia a dia. Persones i famílies que estan fent autèntics miracles per arribar a finals de mes.

Dijous passat el grup de DA al Consell General va aprovar el pressupost per a aquest any 2014. Tal com vaig exposar durant el debat previ a aquella aprovació, nosaltres no podíem votar un pressupost òmnibus, convertit en un immens calaix de sastre per reformar i modificar moltes lleis del país amb la finalitat d'accontentar els grups de pressió que van donar suport a DA el 2011.

No em refereixo només a l'operació del que he qualificat com a "contraban legislatiu", consistent en la modificació dissimulada de la taxa de l'IGI de les estacions d'esquí rebaixant-la del 4,5% a l'1%.

Però ja és paradoxal que en un moment que el Govern necessita augmentar els ingressos, els redueixin i no ens diguin com ho compensaran. I ho fan en un moment que, tots n'estem contents, les estacions d'esquí tenen una gran afluència, per la qual cosa no es justifica de cap manera pretendre que l'IGI actual els perjudica comercialment.

No. Estic parlant de la mala pràctica pressupostària que haurà fet que la majoria que dona suport al Govern hagi votat un pressupost que comporta, pel cap baix, modificacions de dotze textos legislatius. Sí,

dotze lleis modificades que, per la via d'aquest contraban legislatiu, no ho hauran estat amb l'adequat debat democràtic. Per aquesta via de subvertir el pressupost es retalla la possibilitat de discutir com caldria sobre l'oportunitat de procedir a aquelles modificacions.

Un debat que s'hauria de dur a terme pel procediment reglamentari escaient i no pas amb aquesta aprovació forçada, sota el paraigua del pressupost.

Al capdavant, vet aquí que aquesta majoria ha desvirtuat el concepte mateix del pressupost, que és una eina legislativa que s'ha de limitar a presentar les despeses i els ingressos de l'Estat per un any concret.

DA ha inventat el pressupost òmnibus, no sabem si inspirats en aquells comptes bancaris òmnibus que van comportar el primer gran escàndol financer de l'Andorra liberal.

Amb aquestes males maneres de fer ens han portat a una situació inadmissible, que desvirtua la missió del pressupost i devalua la funció del Consell General.

En la meua intervenció al Consell General de dijous passat vaig voler citar una tribuna que havia publicat feia pocs dies, a l'edició catalana d'*El País*, la filòsofa i professora universitària Victòria Camps. Ho vaig fer perquè m'ajudava a situar el mal pas en què ens estava posant el Govern d'Antoni Martí.

Victòria Camps escrivia:

"Un dels elements que entelen el desenvolupament de la democràcia és la premsa per aconseguir els ob-

jectius fixats. Si la democràcia és el poder del poble i aquest no és una massa homogènia que pensa com un sol home, els projectes s'han de discutir molt per arribar a consensos, i per intentar persuadir l'altre que el que un creu és el millor per a tots perquè coincideix amb l'interès general. L'interès general és un concepte imprescindible, encara que és impossible de determinar de bell antuvi, l'hem d'anar configurant entre tots, doncs, quan desapareix, el que s'imposen són els interessos particulars més potents."

Ho escrivia Victòria Camps i nosaltres ho compartim. Ens sap molt de greu haver de constatar com s'imposen els interessos particulars dels grans propietaris immobiliaris en perjudici de l'interès general de la gran majoria, que són els arrendataris, d'aquest país i com s'imposen els interessos particulars dels senyors de la neu en perjudici de l'interès general, dels ingressos públics de l'impost general indirecte.

Tot es pot canviar, però no de qualsevol manera. Les decisions ràpides o s'adopten en afers trivials o són, sempre, dubtosament democràtiques.

Discutir, debatre, amb l'oposició necessita paciència i imaginació.

Però quan els que tenen la paella pel mànec es neguen a escoltar i només busquen dreceres per adaptar la legalitat als interessos d'uns quants, passa el que passa al Consell General.

La responsabilitat exigiria al Govern d'Antoni Martí explicar les serioses dificultats que continua patint l'economia andorrana i la seva elevada dependència del que els governs europeus del nostre entorn decideixin.

Els caldria, també, reconèixer que estem davant un escenari perllongat d'estancament en les economies perifèriques de l'àrea monetària de l'euro. Però ja hem vist que tot això és demanar-los massa.